

COMANDAMENT A DISTÀNCIA

Jordi Bordas i Coca

S'ha posat les sabatilles, ha apagat el llum del rebedor i s'ha servit una copa de conyac abans d'anar a seure a la seva butaca preferida davant del televisor. Quan ha sabut que ell volia quedar-se a veure la seva sèrie d'espionatge preferida, l'Esther ha dit que estava molt cansada i que se n'anava a dormir. El seu fill Samuel també li ha dit bona nit i se n'ha anat a la seva habitació, no sense demanar-li que sobretot no li apagui l'ordinador, que ha deixat connectat per una selva de cables a l'aparell de televisió per baixar d'Internet no sap quin programa que li interessa molt. Somriu mentre a la pantalla apareixen els títols i les imatges d'introducció. Després d'una jornada dedicada a resoldre problemes i solucionar conflictes no hi ha res com submergir-se en els d'unes altres persones, encara que siguin de ficció. L'únic que sempre li espatlla la gratificant sensació de fugida és la publicitat. Efectivament, encara no fa ni cinc minuts que ha començat la història, i l'emissió ja es veu interrompuda per l'habitual tirallonga d'anuncis. No ho suporta, i l'única manera de calmar la

seva irritació és anar prement el botó del comandament per veure què fan als altres canals. També anuncis, i més anuncis, o concursos estúpids amb la participació de públic també estúpid. Va canviant de canals de pressa, només es tracta d'omplir els quatre o cinc minuts que falten per tornar al seu quan es reprengui el capítol. El dit s'atura, però, davant d'un canal que no recorda haver vist mai. Unes grans lletres vermelles ocupen intermitentment la pantalla: «ATENCIÓ, ATENCIÓ, PERILL, PERILL». Què deu ser, allò? Sens dubte es tracta d'un spot publicitari que pretén ser més original que els altres. No hi ha so, només aquell rètol obsessiu. La curiositat li impedeix seguir canviant d'emissora. Finalment apareix un altre missatge: «AVÍS MOLT IMPORTANT — SOBRETOT NO SE US ACUDEIXI CANVIAR DE CANAL NI PRÉMER QUALSEVOL ALTRE BOTÓ DEL VOSTRE COMANDAMENT A DISTÀNCIA — SI HO FEU CORREU UN GREU PERILL — PERILL DE MORT — REPETIM: SOBRETOT NO SE US ACUDEIXI...». Allò és molt fort, tu. On volen anar a parar, aquella gent? És a punt d'ignorar l'avís i tornar al canal original per veure si ha recomençat l'emissió de la sèrie quan un nou text, amb lletres més petites però també vermelles, substitueix l'anterior. «EL VOSTRE TELEVISOR HA ESTAT CAPTURAT PEL CANAL SS, QUE DURANT ELS DARRERS CENT CINQUANTA SEGONS HA PROCEDIT A RECONVERTIR-NE ELS CIRCUITS PER ACTIVAR UN MECANISME DE FIDELITZACIÓ. AIXÒ SIGNIFICA QUE SI NO FÉSSIU CAS DEL NOSTRE AVÍS I GOSÉSSIU UTILITZAR EL VOSTRE COMANDAMENT A DISTÀNCIA, ES PRODUIRIA UNA POTENT DEFLAGRACIÓ QUE LAMENTABLEMENT POSARIA FI A LA VOSTRA EXISTÈNCIA. ESTEU, DONCS, ADVERTIT». Quina barra! Com poden esperar que ningú s'ho empassi,

allò? Ara que, i si fos veritat? Pensa que l'ordinador que en Samuel ha deixat en marxa pot haver alterat el funcionament del televisor, i per experiències anteriors sap que qualsevol acció d'un inexpert com ell pot significar un daltabaix informàtic que el seu fill no li perdonaria. Potser el millor que pot fer és deixar córrer la sessió, i... però el seu misteriós interlocutor sembla haver-li llegit el pensament. «SI SE US HA ACUDIT DESENDOLLAR L'APARELL, O BÉ ANAR AL COMPTADOR I DESCONNECTAR L'ENTRADA DE L'ELECTRICITAT, TRAIEU-VOS-HO DEL CAP, PERQUÈ EL RESULTAT SERIA IGUALMENT DESASTRÓS PER A LA VOSTRA INTEGRITAT FÍSICA. AL CANAL SS SABEM PROTEGIR-NOS CONTRA QUALSEVOL INTENT DE DESERCIÓ. UTILITZEM UNA TECNOLOGIA SECRETA I MOLT PODEROSA. VAL MÉS QUE SEGUIU ASSEGUT AL VOSTRE LLOC, US RELAXEU, I US DISPOSEU A ESCOLTAR EL MISSATGE QUE VOLEM TRANSMETRE-US». Ell encara se'n riu, pensa que quines bestieses, i quina imaginació, però tot plegat ha aconseguit posar-lo nerviós. S'aixeca i va a mirar per la finestra. A l'edifici del davant es poden veure els requadres il·luminats corresponents a les sales d'estar dels veïns que encara no se n'han anat a dormir. En alguns es distingeixen les imatges en moviment dels televisors encesos, i en un d'ells li sembla reconèixer les mateixes lletres vermelles que han envaït el de casa seva. Un altre aparell capturat per allò tan extraordinari del canal SS, potser? De sobte aquell rectangle es torna negre, i dins l'habitable del veí es produeix un llampec enlluernador seguit per una detonació que fa saltar-ne els vidres. L'única explicació que hi troba és que aquell telespectador ha desobeït les instruccions i ha intentat apagar el seu receptor. Uns segons més tard li

sembla sentir una explosió semblant una mica més lluny. O sigui que tot plegat no és cap broma, ni cap estratagema publicitari, sinó una amenaça molt real. Amb els dits tremolosos, es dirigeix al telèfon disposat a marcar el número de la policia. Abans de poder fer-ho, però, una veu li anuncia per l'auricular: «APARELL INTERVINGUT PEL CANAL SS — COMUNICACIÓ DENEGADA». El mateix missatge es repeteix quan intenta fer servir el telèfon mòbil. Ara ja no podria riure ni que volgués, l'únic que sent és una por que va augmentant a mesura que passen els minuts. Què pot fer, per fugir d'aquella teranyina desconeguda, per deslliurar-se d'aquella trampa inesperada? «EL NOSTRE MISSATGE VA DESTINAT A SALVAR LA NOSTRA PÀTRIA, I DE RETRUC TOTA LA HUMANITAT...» Ah, per fi ha sortit la publicitat!, pensa amb un cert alleujament. Deu tractar-se d'una religió, o d'un grup polític com tants que n'hi ha. El seu avi, que va haver de lluitar a contracor en les darreres dues guerres, sempre li deia que no es fiés mai dels salvadors, fos el que fos que volguessin salvar. I ell, per sistema, sempre ha fet cas d'aquell consell, i quan ensopega amb algun predicador del que sigui no se'l creu mai. I n'hi ha de tota mena i de tots els colors. Encara que normalment no s'introdueixen als televisors per transformar-los en bombes, ni s'infilten estranyament a la xarxa elèctrica i telefònica com els tentacles finíssims i inacabables d'un pop totpoderós. «HEU DE SABER QUE TOTA LA HISTÒRIA HA ESTAT TERGIVERSADA, I ELS MITJANS DE COMUNICACIÓ SÓN OBJECTE D'UNA MANIPULACIÓ MALÈVOLA PER PART DE PODERS QUE ROMANEN A L'OMBRA».

I si se n'anés a dormir tan tranquil, sense tocar res? Potser l'endemà ja haurà desaparegut, tot allò, com un

malson. De sobte apareix un nou missatge, però hi ha una diferència: aquest cop les lletres són verdes. «COM A PREMI PER LA VOSTRA FIDELITAT, I PERQUÈ US ADONEU DE LA VERACITAT DE LES NOSTRES AFIRMACIONS, US FEM SABER QUE ACABEM D'INGRESSAR LA QUANTITAT DE 3.000 EUROS AL VOSTRE COMPTE CORRENT, QUE ÉS...». Els vint dígits del seu c/c. personal són totalment correctes. Es va apropant a la seva butaca preferida, i hi seu amb un sospir. Potser no caldrà despertar l'Esther i en Samuel, ben mirat. Potser la cosa no és tan greu com es pensava. «[...] NOSALTRES SOM ELS ÚNICS QUE SABEM LA VERITAT, I TOTS ELS QUI ES NEGUIN A ACCEPTAR-LA ESTAN EN CONTRA NOSTRA I HEM DE CONSIDERAR-LOS ENEMICS NOSTRES. EN CANVI, ESCOLTAR EL NOSTRE MISSATGE I SER-NOS FIDELS SIGNIFICARÀ UN GRAN BENEFICI, COM ACABEU DE COMPROVAR». Ell buida la copa de conyac i es posa un altre coixí a l'esquena. El canal SS ja li comença a agradar.